

UCHWAŁA NR 399/2015
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z dnia 10 marca 2015 r.

w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Kielcach ogłoszonym
w Monitorze Polskim z 2014 r., poz. 371.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 i art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 126, poz. 714 ze zm.) Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła:

- I. przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Kielcach kandydaturę Pana Bartosza Mieczysława Pniewskiego - sędziego sądu rejonowego,
- II. nie przedstawiać Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Kielcach kandydatur:
 1. Pana Roberta Opasa - sędziego sądu rejonowego,
 2. Pani Izabeli Elżbiety Żelichowskiej-Haptar - sędziego sądu rejonowego.

UZASADNIENIE

I

Na jedno wolne stanowisko sędziowskie w Sądzie Okręgowym w Kielcach ogłoszone w Monitorze Polskim z 2014 r., poz. 371 zgłosiły się trzy osoby.

Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 24 lutego 2015 r. odbył posiedzenie w przedmiocie przygotowania stanowiska dotyczącego rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa zgłoszonych kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie w Sądzie Okręgowym w Kielcach i w jawnym głosowaniu bezwzględną

większością głosów przyjął stanowisko w przedmiocie rekomendacji Radzie kandydatury Pana Bartosza Mieczysława Pniewskiego.

Zespół, rekomendując kandydaturę Pana Bartosza Mieczysława Pniewskiego wziął pod uwagę, że uzyskał on bardzo dobrą ocenę sędziego wizytatora oraz jego kilkuletnie doświadczenie w pracy na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Kielcach (I Wydział Cywilny, VII Wydział Cywilny) i liczne delegacje do orzekania w Sądzie Okręgowym w Kielcach (stała delegacja od 15 lipca 2014 r. do 14 stycznia 2015 r.). Niezależnie od powyższego członkowie Zespołu zwrócili uwagę, że kandydat otrzymał ocenę bardzo dobrą zarówno ze studiów jak i z egzaminu sędziowskiego oraz podnosi swoje kwalifikacje uczestnicząc w szkoleniach. Ponadto uzyskał jednogłośnie pozytywną opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w Krakowie i najwyższe poparcie podczas głosowania na Zgromadzeniu Przedstawicieli Sędziów Apelacji Krakowskiej, tj. 76 głosów „za” przy 16 głosach „przeciw”.

II

Krajowa Rada Sądownictwa, podzielając przedstawioną przez Zespół argumentację, podjęła uchwałę o przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Kielcach kandydatury Pana Bartosza Mieczysława Pniewskiego. Rada uwzględniła oceny kwalifikacji kandydatów i kryteria wyrażone w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz warunki z art. 61 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 427 ze zm.). Procedura wyboru kandydata na urząd sędziego ma charakter konkursowy. Rada ma za zadanie wybrać najlepszego spośród kandydatów. Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności Krajowa Rada Sądownictwa uznała, że w niniejszej procedurze nominacyjnej najlepszym kandydatem jest Pan Bartosz Mieczysław Pniewski.

Pani Bartosz Mieczysław Pniewski urodził się 22 grudnia 1977 r. w Kielcach. W 2001 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim z ogólną oceną bardzo dobrą. Po odbyciu etatowej aplikacji sądowej, we wrześniu 2004 r. złożył egzamin sędziowski, uzyskując ocenę bardzo dobrą. Z dniem 15 listopada 2004 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Kielcach. Od 15 listopada 2004 r. do 30 czerwca 2005 r. orzekał w XI Wydziale Grodzkim a od 1 lipca 2005 r. do 23 października 2008 r. w I Wydziale Cywilnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 23 października 2008 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Kielcach. Do 31 stycznia 2012 r. orzekał w I Wydziale Cywilnym (od 17 sierpnia do 31 grudnia 2009 r. pełnił funkcję Zastępcy Przewodniczącego tego Wydziału), a od 1 lutego 2012 r. do chwili obecnej orzeka w VII Wydziale Cywilnym tego Sądu (od 1 listopada 2012 r. do 31 lipca 2014 r. pełnił funkcję Zastępcy Przewodniczącego tego Wydziału). W okresie od 10 lutego 2012 r. do 11 lipca 2014 r. wielokrotnie był delegowany przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie do orzekania w Sądzie Okręgowym w Kielcach (II Wydział Cywilny Odwoławczy, I Wydział Cywilny). Decyzją Ministra Sprawiedliwości został delegowany, na okres od 15 lipca 2014 r. do 14 stycznia 2015 r., do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Kielcach z prawem przewodniczenia w sprawach rozpoznawanych przez ten Sąd w pierwszej instancji w składzie jednego sędziego i dwóch ławników albo w składzie jednego sędziego. Brał udział w szkoleniach i prowadził zajęcia dla aplikantów Świętokrzyskiej Izby Adwokackiej z problematyki prawa gospodarczego.

Ocenę kwalifikacyjną sporządził sędzia wizytator ds. cywilnych Jan Kremer. Opiniujący stwierdził, że kandydat osiąga bardzo dobre wyniki w zakresie ilości załatwień i w zakresie stabilności orzecznictwa. Uwzględniając zakres wykonywanych obowiązków w Sądzie Rejonowym i podczas delegacji do Sądu Okręgowego osiągnięcie tych wyników połączone było z bardzo dużym zaangażowaniem w pracę. Opiniujący wskazał, że z uzyskanych informacji wynika, że kandydat aktualnie niezależnie od rozpoznawania spraw w Sądzie Okręgowym, co najmniej w części spraw kontynuuje postępowania w sprawach rozpoznawanych w Sądzie Rejonowym. W badanych sprawach kandydat generalnie podejmuje sprawnie pierwsze czynności po wpłynięciu pozwu. Starannie wydaje zarządzenia dotyczące przygotowania pierwszej rozprawy, która ma zróżnicowany przebieg. W części spraw dochodzi do odroczenia rozprawy bez prowadzenia postępowania, a części strony są przesłuchiwane informacyjnie lub przesłuchiwanie są świadkowie. Rozprawy odraczane są z podaniem następnego terminu, co ogranicza potrzebę zawiadamiania stron i pełnomocników. W niektórych sprawach termin ten nie jest wskazywany. Kandydat wyznacza terminy rozpraw w możliwie krótkich odstępach czasu, co działa mobilizująco na strony, ale powoduje też większą liczbę odroczeń. Również dalsze zarządzenia w sprawach przygotowywane są bardzo starannie. Współpraca z biegłymi przebiega poprawnie. W niektórych sprawach można mieć wątpliwości, co do wyboru specjalności biegłego sporządzającego pierwszą opinię w sprawie, jak też co do ilości opinii uzupełniających. W części spraw odezwy były szczegółowe, a opinie biegłych nie wymagały podejmowania

dalszych czynności. Potrzeba uzupełniania opinii wynika z zarzutów stron, jak też podniesienia przez nie dodatkowych okoliczności mających wpływ na treść opinii. Uzasadnienia sporządzone przez opiniowanego są obszerne, szczegółowe. Ustalenia stanów faktycznych, co potwierdza także orzecznictwo Sądu Okręgowego, są precyzyjne i odpowiednie. W razie innego poglądu Sąd Okręgowy ma możliwość przedstawienia własnego poglądu prawnego na tle ustalonego stanu faktycznego, bądź może dokonać korekty wyliczeń sądu I instancji. Generalnie terminowość sporządzania uzasadnień nie wywołuje zastrzeżeń poza trzema przypadkami sporządzenia ich w dłuższym okresie czasu. W stosunku do poprzedniej opinii zdecydowanie ograniczono ilość odroczeń publikacji orzeczeń. Odraczenie ogłoszenia orzeczenia ma miejsce w ograniczonej liczbie przypadków i na tle zbadanych spraw w sytuacjach uzasadnionych. Opiniujący dodał, że w przedłożonych sprawach kandydat umożliwił dokonanie oceny spraw zakończonych ugodą i w tym zakresie czynności podejmowane przez opiniowanego zasługują na bardzo pozytywną ocenę. Analiza orzeczeń sądu II instancji prowadzi do wniosku, że przeprowadzenie postępowania dowodowego i poczynione ustalenia faktyczne znajdują w pełni akceptację sądu II instancji. Zmiany orzeczeń wynikają z innej oceny dokumentów bądź interpretacji przepisów. Niektóre ze zmian mają charakter kosmetyczny. Uzasadnienia są obszerne i szczegółowe, w mojej ocenie nadmiernie rozbudowane w części wywodów prawnych, jak i w uzasadnieniu orzeczeń o kosztach sądowych, które stanowi nawet 1/5 całości uzasadnienia. Opiniujący dodał, że w okresie od czasu sporządzenia poprzedniej oceny dostrzega większą dojrzałość kandydata. W konkluzji sędzia wizytator wyraził pogląd, że przy uwzględnieniu wszystkich przedstawionych okoliczności kandydatura Pana Bartosza Mieczysława Pniewskiego zasługuje na bardzo dobrą ocenę i jest on bardzo wartościowym kandydatem na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Kielcach.

Kolegium Sądu Apelacyjnego w Krakowie, na posiedzeniu w dniu 6 listopada 2014 r., jednogłośnie pozytywnie zaopiniowało kandydaturę Pana Bartosza Mieczysława Pniewskiego, a Zgromadzenie Przedstawicieli Sędziów Apelacji Krakowskiej, na posiedzeniu w dniu 21 listopada 2014 r., zaopiniowało kandydaturę przy następującym wyniku głosowania: 76 głosów „za” przy 16 głosach „przeciw”.

Krajowa Rada Sądownictwa mając na uwadze bardzo dobrą ocenę kwalifikacji Pana Bartosza Mieczysława Pniewskiego sporządzoną przez sędziego wizytatora oraz jego kilkuletnie doświadczenie zawodowe w pracy na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Kielcach (I Wydział Cywilny, VII Wydział Cywilny) i liczne delegacje do orzekania w Sądzie Okręgowym w Kielcach podzieliła stanowisko członków Zespołu i uznała, że

kandydatura ta jest najlepszą spośród zgłoszonych. Rada uwzględniła, że kandydat uzyskał ocenę bardzo dobrą ze studiów i z egzaminu sędziowskiego, jednogłośnie pozytywną opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w Krakowie oraz zdecydowanie najwyższe poparcie Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji Krakowskiej. Mając powyższe na uwadze Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła, że osoby, które nie zostały przedstawione przez Radę Prezydentowi Rzeczypospolitej z wnioskiem o powołanie na stanowisko sędziego w Sądzie Okręgowym w Kielcach nie były, w ramach tego postępowania kwalifikacyjnego, lepszymi kandydatami niż Pan Bartosz Mieczysław Pniewski.

Te argumenty spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 10 marca 2015 r. na kandydaturę:

- Pana Bartosza Mieczysława Pniewskiego oddano 13 głosów „za”, 0 głosów „przeciw” i 0 głosów „wstrzymujących się”,
- Pana Roberta Opasa oddano 0 głosów „za”, 1 głos „przeciw” i 12 głosów „wstrzymujących się”,
- Pani Izabeli Elżbiety Żelichowskiej-Haptar oddano 0 głosów „za”, 3 głosy „przeciw” i 10 głosów „wstrzymujących się”.

Mając powyższe na uwadze, Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła jak na wstępie.

Wiceprzewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

płk Piotr Raczkowski
sędzia Wojskowego Sądu Okręgowego

Pouczenie

Od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego, z powodu sprzeczności zaskarżonej uchwały z prawem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Przewodniczącego Rady w terminie 2 tygodni od jej doręczenia.

Do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy o skardze kasacyjnej (art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, Dz. U. 2011 r. Nr 126, poz. 714).